

at ville anvende Militærordningen efter dens Forudsætning, saa var der, saa vidt jeg kan se, ikke fra Venstres eller fra konservativ Side nogen Grund til at rejse nogen Konflikt paa dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til 1864 sagde det ærede Medlem, at Magthaverne vilde ikke tage en Ordning, fordi de stolede paa Militæret. Jeg har allerede tidligere overfor det ærede Medlem haft Lejlighed til at paavise, at den eneste, der i det afgørende Statsraad udtalte sig mod en fortsat Kamp, var Krigsministeren; altsaa, Tilliden til Militæret kan ikke have været det afgørende paa dette Punkt. Jeg vil nedlægge en energisk Protest mod det ærede Medlems Udtalelse, naar han gentagne Gange taler om nationalt Overmod. Noget saadant findes ikke; det er en Konstruktion og en falsk Etikette, som det ærede Medlem søger at klæbe paa os. Det ærede Medlem talte om Krimkrigen og paaviste Forskellen i Kravene til Sverige og til Danmark. Men man maa ikke saadan parallelisere de to Lande; der var en meget betydelig Forskel paa deres Stilling i Forhold til Krigsskuepladsen. Danmark laa langt borte fra denne, og det eneste, som kunde tænkes at ske i den Henseende, var dette, at Vestmagternes Flaade kunde blive generet i Ryggen af noget dansk Forsvarsvæsen, og noget saadant ønskede de naturligvis ikke. Men Forholdet med Sverige, der laa lige op ad Krigsskuepladsen, var et ganske andet, og deri bør man sikkert søge Forskellen i Optræden overfor de to Lande, og ikke, som det ærede Medlem søgte det, i en Forskel i deres militære Ydeevne.

Det ærede Medlem mente, at et normalt Politi var tilstrækkeligt herhjemme, naar ikke Myndighederne ved deres udfordrende Optræden fremkaldte Uroligheder. Vi ved jo, at under Grønttorvsspektaklerne stod Militæret i Beredskab i Dagevis med skarpe Patroner; jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil mene, at det ved den Lejlighed var Regeringens udfordrende Optræden, der fremkaldte Urolighederne.

Det ærede Medlem var enig med en anden æret Taler i at glæde sig over, at der ikke blev sunget Krigssange i August 1914. Jeg synes nu ikke, det havde været saa forfærdeligt, om man virkelig i en Kupé havde sunget „Den Gang jeg drog af Sted“; jeg synes ikke, der havde været noget som helst i det, jeg synes, det er en Krigssang, som man meget godt kan taale at høre uden at blive opfanatiseret af den Grund.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger om de Radikales Forslag. Først

dette, at det er et helt nyt Forslag, som slet ikke har været diskuteret i Militærkommissionen; det er lavet ganske om og fremtræder nu i en ny og forbedret Skikkelse. Forbedringen viser sig navnlig paa det Punkt, at det nu er udstyret med en ligefrem pragtfuld Titel: Forslag til Lov om Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver ved Hær og Flaade. Man kan ikke sige andet end, at det er en virkelig elegant Titel paa et Forslag, og elegant skal det aabenbart ogsaa være, hele dette Forslag, for vi ved, at det opstilles væsentligt af Etikettehensyn — jeg tror, det er det ærede Medlem Hr. P. Munch selv, der har brugt et saadant Udtryk. Man opstiller dette Forslag, fordi man synes, at man skal nu have saadant noget af den Slags, og vi ved alle, at det radikale Parti alle Dage har haft en lille *faible* for dette at være *comme il faut*; det er dette Synspunkt, der nu ogsaa anlægges paa Landets Forsvarsvæsen, et ganske interessant Synspunkt.

Saa er der endvidere den interessante Ting ved Forslaget, at det oprindelig var lidt større, men nu er blevet skruet lidt ned. Dette er kun en ringe Ting, men det er Vidnesbyrd om noget stort og noget for det ærede Medlem Hr. P. Munch sørgeligt, nemlig dette, at Haabet om at naa saa højt op, at Partiet Venstre kunde naa saa langt ned, er bristet. Da dette Haab nu er bristet, skruer man Forslaget ned. Ogsaa paa andre Punkter har man forbedret Forslaget, det havde i gamle Dage Undervandsbaade, nu har det *eventuelt* Undervandsbaade, Dette er en Indrømmelse til den Kritik, som fra sagkyndig Side blev rettet mod, dette Forslag. Man sagde: Det er dog højest besynderligt, at man, naar man opstiller et Forslag, som hviler paa Politivagtsteorien, har Undervandsbaade i dette Forslag. Man kan ikke andet end bifalde denne Kritik. Vilde det ikke være besynderligt, at man, naar man nu laa derude og skulde passe paa, at Neutralitetsgrænsen ikke blev overskredet, laa i en neddykket Undervandsbaad, kun med Periskopet oppe, og, hvis en Overskridelse fandt Sted, sendte en Torpedo ud? Jeg har sagt det før, og jeg kan ikke lade være at gentage det: Jeg tror, man er udsat for Misforstaaelser. Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har hævdet, at man maa nok skyde, man maa ogsaa skyde med skarpt, og man maa bruge Torpedoer, men man maa ikke slaas, man maa ikke have noget, der hedder Krig. Det, som virkelig fylder mig med alvorlig Bekymring, er, om det nu vil være muligt